

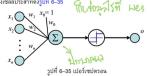

รูปที่ 6–34 เซลล์ประสาท

เดนใดรท์ท่าหน้าที่รับสัญญาณไฟฟ้าเคมีซึ่งส่งมาจากเขลล์ประสาทใกล้เคียง เซลล์ ประสาทตัวหนึ่งๆ จะเชื่อมต่อกับเขสล์ตัวอื่นๆ ประมาณ 10,000 ตัว เมื่อสัญญาณไฟฟ้าเคมี ที่รับเข้ามาเกินค่าค่าหนึ่ง เซลล์จะถูกกระจุ้นและส่งสัญญาณไปทางแกนประสาทน่าออกไป ขังเซลล์อื่น ๆ ต่อไป ประมาณกันว่าสมองของคนเรามีเซลล์ประสาทอยู่ทั้งสิ้นประมาณ 10¹¹ ตัว

6.7.1 เพอร์เซปตรอน

เพอร์เซปตรอน (perceptron) เป็นข่ายงานประสาทเทียมแบบง่ายมีหน่วยเดียวที่จำลอง ลักษณะของเซลล์ประสาทดังรูปที่ 6-35

ร โดโผลินาร พ เกิดเกอ x

เพอร์เซปตรอนรับอินพดเป็นเวกเตอร์จำนวนจริงแล้วคำนวณหาผลรวมเชิงเส้น (linea) combination) แบบถ่วงน้ำหนักของอินพุต (x₁, x₂, ..., x_n) โดยที่ค่า w₁, w₂, ..., w_nในรูปเป็น ค่าน้ำหนักของอินพุตและให้เอาต์พุต (o) เป็น 1 ถ้าผลรวมที่ได้มีค่าเกินค่าขีดแบ่ง (θ) และ เป็น -1 ถ้าไม่เกิน ส่วน w₀ ในรูปเป็นคำลบของคำขีดแบ่งดังจะได้อธิบายต่อไป และ x₀ เป็น อินพุตเทียมกำหนดให้มีค่าเป็น 1 เสมอ

พังก์ขันกระสุน **กับไป้.** นั้นปี นุปแสดงพังก์ขันกระสุ้น (activation function) ขนิดที่เรียกว่าพังก์ขันสองขั้ว (bipolar function) ซึ่งแสดงผลของเอาต์พูตเป็น 1 กับ -1 ฟังก์ชันกระตุ้นอื่นๆ ที่นิยมใช้กั อย่างเช่น ฟังก์ชันใบนารี (binary function) ซึ่งแสดงผลของเอาต์พุตเป็น 1 กับ 0 และเขียน

แทนด้วยรูป

เราสามารถแสดงเอาต์พุด (o) ในรูปของฟังก์ชันของอินพุด $(x_1, x_2, ..., x_n)$ ได้ดังนี้

$$o(x_1, x_2,..., x_n) = \begin{cases} 1 & \text{if } w_1 x_1 + w_2 x_2 + \dots + w_n x_n > \theta \\ -1 & \text{if } w_1 x_1 + w_2 x_2 + \dots + w_n x_n < \theta \end{cases}$$
(6.7)

เอาต์พุดเป็นฟังก์ชันของอินพุดในรูปของผลรวมเชิงเส้นแบบถ่วงน้ำหนัก น้ำหนักจะเป็น ตัวกำหนดว่าในจำนวนอินพุดนั้น อินพุด (x;) ตัวใดมีความสำคัญต่อการกำหนดค่าเอาต์พุด ตัวที่มีความสำคัญมากจะมีคำสัมบูรณ์ของน้ำหนักมาก ส่วนตัวที่มีความสำคัญน้อยจะมีค่ำ ใกล้ศูนย์ ในกรณีที่ผลรวมเท่ากับคำชื่ดแบ่งคำเอาต์พูดไม่นิยาม (จะเป็น 1 หรือ -1 ก็ได้) จากฟังก์ชันในสตรที่ (6.7) เราจัดรูปใหม่โดยย้าย 0 ไปรวมกับผลรวมเชิงเส้นแล้วแทน

$$-\theta$$
 ตัวย w_0 เราจะให้พังก์ชัมของเอาตั้งขุดดังต้านล่างนี้
$$o(x_1, x_2, ..., x_s) = \begin{cases} 1 & \text{if } w_0 + w_1 x_1 + w_2 x_2 + \dots + w_s \\ -1 & \text{if } w_0 + w_1 x_1 + w_2 x_2 + \dots + w_s \end{cases}$$

เวอร์ชัน 1.0.2: 15 มีค.2548 : 9:05 PM boonserm.k@chula.ac.th

6 การเรียนรู้ของเครื่อง 173

ตารางที่ 6–17 อัลกอริทึมกฎการเรียนรู้เพอร์เซปตรอน Algorithm: Perceptron-Learning-Rule

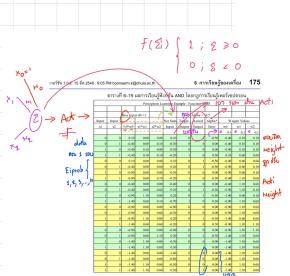
1. Initialize weights wof the perceptron. The Weight 2. UNTIL the termination condition is met DO 2.1 FOR EACH training example and compute the output Change the weights if the output from the perceptron is not equal to the target output using the following rule.

wi ← wi + awi target normala

where t, o and a are the target output, the output from the perceptron and the learning rate, respectively.

การปรับน้ำหนักตามกฎการเรียนรู้เพอร์เซปตรอนโดยใช้อัตราการเรียนรู้ที่มีค่าน้อย เพียงพอ จะได้ระนาบหลายมิติที่จะลู่เข้าสู่ระนาบหนึ่งที่สามารถแบ่งข้อมูลออกเป็นสองส่วน (ในกรณีที่ข้อมูลสามารถแบ่งได้) เพื่ออชิบายผลที่เกิดจากการปรับค่ำน้ำหนัก เราจะลอง พิจารณาพฤติกรรมของกฎการเรียนรู้นี้ดูว่าทำไมการปรับน้ำหนักเช่นนี้จึงลู่เข้าสู่ระนาบที่ แบ่งข้อมูลได้อย่างถูกต้อง

- พิจารณากรณีแรกที่เพอร์เซปตรอนแยกตัวอย่างสอนดัวหนึ่งที่รับเข้ามาได้ถูกต้อง กรณีนี้จะพบว่า (t-o) จะมีค่าเป็น 0 ตั้งนั้น ∆w, ไม่เปลี่ยนแปลงเพราะ $\Delta w_i = \alpha(t-o)x_i$
- พิจารณาในกรณีที่เพอร์เซปตรอนให้เอาต์พูดเป็น 1 แต่เอาค์พูดเป้าหมายหรือ ค่าที่แท้จริงเท่ากับ 1 ในกรณีนี้หมายความว่าค่าที่เราต้องการคือ 1 แต่ค่าน้ำหนัก ไม่เหมาะสม ดังนั้นเพื่อที่จะทำให้เพอร์เซปดรอนให้เอาต์พูดเป็น 1 น้ำหนักต้องถูก ปรับให้สามารถเพิ่มค่าของ พื• x ในกรณีนี้หมายความว่าผลรวมเชิงเส้นน้อย เกินไปและน้อยกว่า 0 จึงได้เอาต์พุดเป็น -1 ดังนั้นสิ่งที่เราต้องการคือการเพิ่มคำ

บันดอนแรกเริ่มจากการสุ่มค่า № จนถึง № ในที่นี้กำหนดให้เป็น 0.1 หั้งสามตัว จากนั้น ก็เริ่มป้อนตัวอย่างเข้าไป (ที่ละแถว) ตัวอย่างแรกได้ผลรวมเชิงเล้น (Net Sum) เป็น 0.10 ซึ่งมากกว่า 0 ดังนั้นเปอร์เซปตรอนจะให้เอาด์พุดจริง (Actual Output) ออกมาเป็น 1 ซึ่งผิด เพราะเอาส์พุตเป้าหมาย (Target Output) จะต้องได้เป็น 0 ทำให้อัตราการเรียนรู้คุณค่า ผิดพลาด (Alpha x Error) ได้ -0.50 หลังจากนี้ก็นำไปปรับน้ำหนักตาม $w_i \leftarrow w_i + \Delta w_i$ และ $\Delta w_i \leftarrow \alpha(t-o)x_i$ ดังนั้นจะใต้เป็น $w_0 \leftarrow w_0 + \alpha(t-o)x_0 = w_0 + 0.50(-1) \times 1 = 0.10 + (-0.5)$ = -0.4 ต่อไปก็ปรับค่า w₁ ในทำนองเดียวกัน w₁ ← w₁ + α(t-o)x₁ = w₁ + 0.50(-1) x 0 ดังนั้น w₁ จะเท่ากับ 0.10 คือไม่เปลี่ยนแปลง เช่นเดียวกับ w₂ ที่ไม่เปลี่ยนแปลง จะเห็นได้ ว่าแม้มีค่าผิดพลาดแต่ไม่มีการปรับค่า w₁ และ w₂ เนื่องจากอินพูตที่ไล่เข้าไปเป็น 0 ทำ

